

شیشه ک و وشه

حه به سعید حه سه ن

من نه یهک فیشهکم به رهو پرووی دوژمنانی کورد تهقاندووه، نه گوللهیهکم ئاراسته‌ی سنگی هیچ کوردتیک کردووه، به لآم چه‌کدارانی ینک هینده‌ی فیشهکیان به کوردهوه ناوه، نیو هیندهیان به دوژمنی کوردهوه نه‌ناوه. من ئامارتیکی جیتی متمانهم له‌به‌ر ده‌ستدانییه، لئ به‌ی پهری دلنییاییه‌وه ده‌لئیم: ینک هینده‌ی کوردی کوشتووه و کوردی به کوشت داوه، نیو هینده‌ی له دوژمنی کورد نه‌کوشتووه.

من له‌گه‌ل ئه‌ویه‌ی ریزمدا بۆ هه‌ر تنۆکه خوینتیکی هه‌ر پیتشمه‌رگه‌یه‌ک، له هه‌ر سه‌نگه‌ریکدا رڤا بئ، ده‌لئیم: شۆرشه‌کانی کورد، به درێژایی سه‌ده‌ی رابردوو، یان به نسکۆ کۆتاییان هاتووه، یان به ناپاکیکردنی رێبه‌رانی. ئه‌وه‌ی ئازادییه‌شی که ده‌سالتیکه کورد هه‌لیده‌مژیت، به‌ری راپه‌رین و کۆره‌و، به‌ری خه‌باتی خه‌لکی سڤیلی کوردستانه، نه‌ک ئه‌نجامی تیکۆشانی ئه‌وه‌ چه‌کدارانه‌ی تا گولله‌یه‌کیان به‌ داگیرکه‌ره‌وه‌ ده‌نا، (ده‌یان به کورده‌وه‌ ده‌نا.

من به‌ ناوی خۆمه‌وه‌ رهنه‌ له‌ خودی محهمه‌دی په‌یامبه‌ری ئیسلام که یه‌ک ملیار هه‌واداری هه‌یه، ده‌گرم، ئه‌مه‌ وێزای رهنه‌ له‌ به‌عس و ینک و پدک گرتن، که‌چی که‌سانی سه‌ر به‌ ینک، چونکه له‌ خاوتینی دیرۆکیان به‌ گومانن، زات ناکه‌ن، به‌ ناوی راسته‌قینه‌ی خۆیان‌وه‌ رهنه‌ له‌ منیک بگرن، که‌ بیجگه له‌ چه‌کی وشه، هیچی چه‌کیکی دیکه شک نابه‌م.

ده‌سالتیک به‌ر له‌ ئیستا له‌ باکووری ئه‌ورووپا، له‌ کۆریکدا (تیکۆشه‌ریکی) کوردستانی، هه‌لسا و گوتی: (ئه‌وی رهنه‌ له‌ حیزمان بگرت، چاوی ده‌رده‌هینم). منیش که‌ میکۆفۆنه‌که‌م له‌ به‌ر ده‌مدا بوو، لئیم پرسی: (به‌نجی ده‌که‌ی، یان بئ به‌نج چاوی ده‌رده‌هینی؟) من ئه‌وه‌م به‌ مافی ره‌وای وی ده‌زانی، که‌ چاوه‌ ده‌ربه‌هینتی، لئ ناکۆکیمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو، چاوه‌ ده‌ره‌هینان بئ به‌نجکردن، ده‌بئ چهند به‌ ئازار بیت!

بیست و قسوور رۆژیک له‌مه‌ویه‌ر که‌ستیکی دیکه‌ی سه‌ر به‌ ینک به‌ بئ حوزووری من گوتیوی: (قه‌له‌مه‌که‌ی حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن ده‌شکینم). به‌وه‌ قه‌له‌مشکینه‌ ده‌بئیم: له‌ میژه‌ قه‌له‌م دا‌ناوه، ده‌میکه به‌ کۆمپیوتەر ده‌نووسم.